

Portugáliai Élménybeszámoló

Nehéz elkezdni, de még nehezebb belesűríteni egy hónapot egy A/4-es oldalba. Az egész szakmai-gyakorlat Igazgató Asszony kijelentésével kezdődött, még bőven a tavalyi tanév vége felé, miszerint mi is jelentkezhettünk a pályázatra, nemcsak a végzős osztályok tanulói. Mi pedig vettük a bátorságot és motivációs levelünket megírva jelentkeztünk. Június elején pedig kiválasztottak 8 tanulót, amiben magam is benne voltam. De hogy is folytatódott?

Az egész gyakorlatot megelőzte egy szakmai-felkészítő. Először külön a Közgés és külön a Keris tanulóknak, majd a két iskolának közösen.

Július 29-én pedig nekivágtunk a nagy útnak. A Keri épülete elől indultunk, ahol nehézkesen megoldottuk a bőröndök bepakolását a buszokba, kocsikba. A budapesti repülőtérrel 19.20-kor indult gépünk Lisszabonba, ahol már az első élményemen átestem, hiszen még életemben nem repültem ezelőtt. A majdnem 4óra utazás után átszálltunk a portói gépre, ahonnan a Braga-mob szervezeti buszával célba vettük úti célunkat, Bragát.

Az első nap próbáltuk kipihenni az utazás fáradalmait szállodánkban, a Basic Hotel Axisban, de kíváncsiságunk felülmúlta fáradalmunkat, és városnéző körútra mentünk Filippel, és rájöttünk, hogy a városkapun túl kezdődik az élet és a látnivalók sora, mint például a Katedrális vagy a Jardim de Santa Barbara. A városkapun és a hosszú sétálóutcán túl van a város (szerintem) legszebb pontja, a szökőkút, melyet az esti fényben is sokszor megnéztünk.

Az első héten a város megismerése mellett a portugál nyelv nehézségeivel és furcsa hangzásával is megismerkedtünk, hiszen egy hétig nyelvórán vettünk részt, ahol a portugál mellett az angolt is gyakoroltuk. és hozzászoktunk ahhoz, hogy itt senki sem beszél a magyar nyelvet.

A második hét második felétől pedig kezdődött az izgalom, hiszen elkezdtük munkánkat. Kovács Balázssal dolgoztam együtt, Braga egyik kerületi önkormányzatánál, a Junta de Freguesia Maximinosnál. Főnökünk, Adriana nagyon sokat segített nekünk. Megmutatta, hogyan is működik az ottani önkormányzat számítógépes rendszere, valamint a recepción való segédkezésünk alkalmiainkor a nyelvi problémáinkat is megoldotta. Nekem tetszett a három a heti munka, mivel Adrianával nagyon jó baráti kapcsolatot alakítottunk ki, és a munka közben is rengeteget beszélgettünk. A Maximinos hátsó udvarán egy kisebb épületben adományokat gyűjtöttek a rászorulóknak számára, ahol Balázssal szintén segítettünk ruhákat hajtogatni és tartós élelmiszereket pakolni. Engem örömmel töltött el, hogy részese lehettem ennek, és örülök, hogy hozzájárultam mások életének megkönnyítéséhez.

A hétvégeket szinte sohasem töltöttük pihenéssel, mivel mindkét napon mentünk valahova. Kirándulásaink úti célja között mondhatjuk Lisszabont, Portót, Esposendét, a Viana do Castelót, a Jardim Dom Fernandot, Valencát, a spanyolországi Vigót, a Bom Jesust és a Gerest. Valamint ellátogattunk a Braga-Madeira focimeccsre az Estadio Municipal de Braga stadionba.

A társaságunk nagyon összeszokott volt, sok új barátságot kötöttünk és sok közös programot szerveztünk. Sokat viccelődtünk, na és persze nevtünk egymáson, de bármikor segítettünk egymás bajain. A programban résztvevő tanárok pedig mindenben segítségünkre siettek és a közös vacsorákon mindig megbeszélhettük velük aznapi munkánkat, a hétvégéket és ötleteket adtak, ha valamit nem tudtunk megfogalmazni a munkanaplónkban.

Összegezve életem legjobb egy hónapját töltöttem kint. Rengeteget tanultam, és itt most nemcsak a nyelvre és a munkára célzok, hanem megismertem azokat az apró hiányosságaimat, amiket eddig nem is gondoltam volna, hogy léteznek. Szülők nélkül azért nehéz az egy hónap, de egyáltalán nem bántam meg, és csak ajánlani tudom azon osztálytársaimnak is, akik eddig még nem voltak, hogy menjenek, ne hagyják ki, mert az élmények és tapasztalatok mellett Europass bizonyítványt is szerezhetnek, melyet büszkén fogok majd beleírni önéletrajzomba.

Losonczy Viktória

12.B osztály